

ръмжаха противъ общината: кметътъ Вълчо билъ комай по-лошъ и отъ Брайкова.

— Голѣмъ партизанинъ е,—казваха.—Угажда само на своитѣ. Пъкъ си нѣма свои той, та си е избралъ по двама-трима отъ всѣка махла... партизанинъ е, брате, и толкось!

Послушахъ ги и казахъ:

— Че то... ще трѣбва да повикате пакъ Странржевъ май..

Разсмѣха се бѣднитѣ хора.

— Добрѣ думашъ,—завикаха,—токо и Странджевъ вече липса: него пъкъ сториха инспекторъ, че задоми се човѣкътъ зя богатско момиче въ града и си гледа кефа.

